

Základná škola, Nábřežie mládeže 5, Nitra

Nábřežníček

Školský časopis ročníkov 1. – 4.

December 2020

KAMARÁTSKA VLOČKA

Bola jedna vločka,
čo modré a studené mala očká.

Kamošku hľadá si,
čo rovnaké majú vlasy.

Rovnakú tvár mať musí,
nesmie však nosiť fúzy.

Nôžky, rúčky rovnaké,
nemusí byť po mamke.

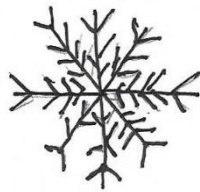
Pružnosť, svižnosť treba,
vyberie si aj teba.

Hľadá, hľadá, nenašla,
od žiaľu jej spadla mašľa.

Zjavila sa vločka na mašli,
konečne sme sa našli.

Spoločne padali,
a deti z nich snehuliakov stavali.

Tamara Adamíčková, 3.B

VIANOCE

Každý mesiac niečím vyniká,
v decembri začína vianočná panika.

Sneh pokryje lesy, polia,
nás z nákupov hlavy bolia.

Podľa toho ako poslúchame,
dáme zoznam prání mame.

Blížia sa sviatky vianočné,
tešíme sa, že budú spoločné.

Vybehneme von,
aký je tam zhon?

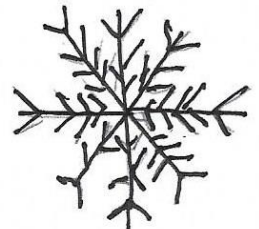
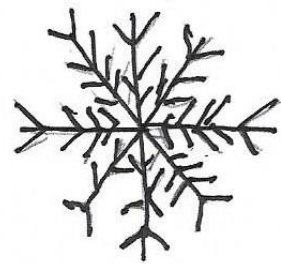
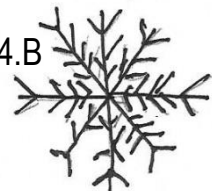
Deti vonku pobejú,
sneh im padá do úsmevu.

Oblátky si na stôl dáme,
okolo stola posadáme.

Schuti všetko spapkáme,
nedočkavo darčeky čakáme.

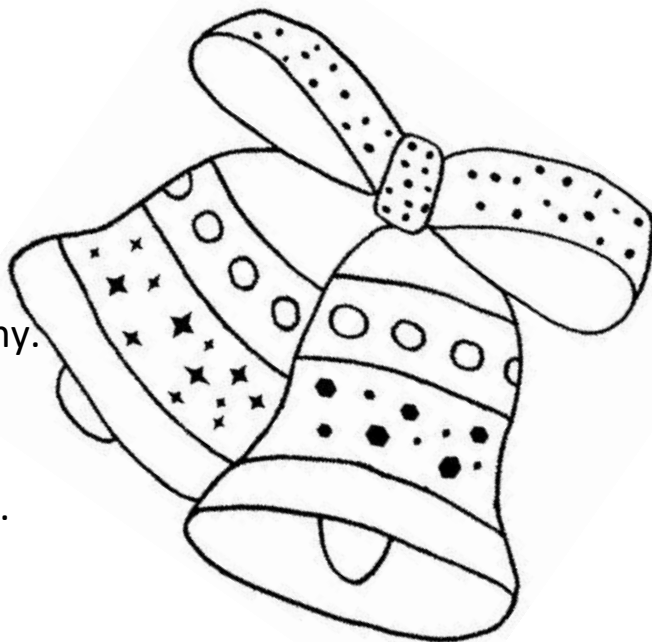
Po Vianociach príde Nový rok,
zaželám Vám šťastný krok.

Saška Ácsová, 4.B

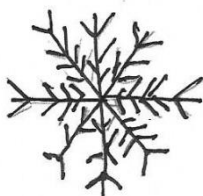

VIANOCE

Vianoce sú sviatkom rodiny,
na polnočnú prídu všetci z dediny.
Je to proste skvelý sviatok,
mám ho radšej ako veľký piatok.

Náš malý domček,
ozdobí vianočný stromček.
V kuchyni voňajú koláče,
máme ich plné pekáče.

Nemáme kapra vo vani,
no pstruh je v rúre schovaný.
No najlepšia je kapustnica,
vždy zohreje i teplom líca.

A po večeri darčeky,
máme ich strašne veľa vždy.
Dobre sa s nimi zahráme,
nič iné na práci nemáme.

Toto sú naše Vianoce,
A ďalšie budú po roce.

Michaela Koncová, 4.C

Na čo sa tento mesiac tešia všetky deti?

1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								

Saška Strišovská, 4.D

1. Horí na adventnom venci
2. Pichliače na stromčeku
3. Vianočné obdobie
4. Biela prikrývka
5. Vianočné piesne
6. Ľadová ozdoba v jaskyni
7. Miesto narodenia Ježiška

ZIMA

Sneží, sneží, sneží,

zima stále beží.

Vyberáme sane,

ponáhľame sa na ne.

Idem dole svahom

a kričím blahom.

Ozdobujem stromček,

pod ním bude darček.

Sneží, sneží, sneží.

Vonku sú deti

a šťastie zasvieti.

Už sú Vianoce,

zvonec štrngoce.

Matilda Bali, 3.A

ONDRÍK A KATKA A ICH PRÍPRAVA NA VIANOCE

Katka a Ondřík sa už veľmi tešili na Vianoce. 28.11. spolu písali list pre Ježiška. Veľmi túžili dostať hračky. Snažili sa celý rok poslúchať, rodičom pomáhali, v škole sa dobre učili. List poslali na adresu: Ježiško 999 99. Do Vianoc otvárali každý deň poštu. A keď nastalo ráno 24.12., s radosťou vstali, umyli sa, upratali izbu. Začali pomáhať rodičom s výzdobou vianočného stola a s varením. Pred večerou sa krásne obliekli. Po jedle a modlitbe počuli zvonček. Vykríkli: „Ježiško prišiel!“ Rodičia im otvorili dvere do obývačky a na nich pod stromčekom čakal kopec darčiekov. Boli to hračky, po ktorých túžili. Zistili, že naozaj sa oplátilo celý rok poslúchať. Rodičia im vysvetlili, že Ježiško vidí všetky deti a kontroluje ich. Preto si všetky darčeky zaslúžia. Ondřík a Katka od šťastia ledva zaspali. „Ďakujeme,“ tíško zašepkali.

Karolína Holešová, 4.D

O VIANOČNOM STROMČEKU

Kedysi žil jeden strom. Všetky deti v dedine ho mali rady.
Raz na Vianoce sa pod ním hrali deti.

Jarko sa spýtal: „Čo tu robia tí ujovia?“

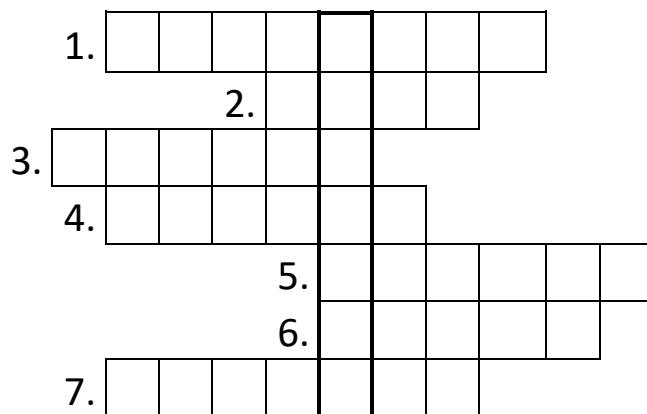
Blížili sa k nim dospeláci, ktorí niesli pílky.

„Och NIE! Idú nám zoťat' náš strom!“ zvolala Katka.

Deti utekali za rodičmi, ale tí sa len smiali. Deti boli nešťastné.

Na druhý deň stál pred nimi strom, ktorý mali tak rady
a nebol zoťatý, ale krásne ozdobený. Amélia Serinová, 3. B

Na čo sa najviac tešíme? Na

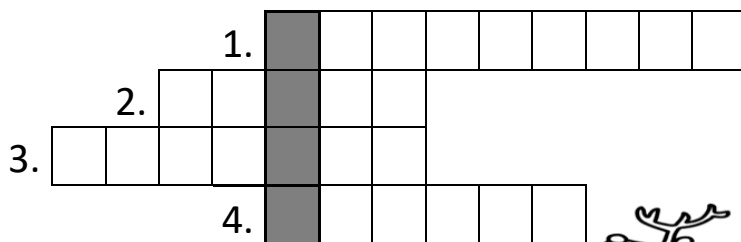

Jakub Lidik, 3.B

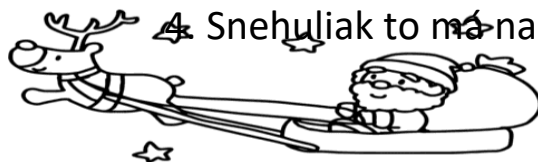
1. Typický vianočný koláčik
2. Studené ročné obdobie
3. Časť Štedrého večera, pri ktorej sa je
4. Obdobie pred Vianocami
5. Vešáme to na vianočný stromček
6. Používame to na sladenie
7. Pod vianočným stromčekom sú...

Vieme sa s ním dobre vyšantit'. Čo je to?

Natália Kopčeková, 4.A

1. Stavia sa to zo snehu
2. Spúšťa sa na tom z kopca
3. Dostávame to od Ježiška
4. Snehuliak to má na hlave

O ZABUDNUTEJ JEDLIČKE

Na začiatku Vianoc, keď už pani zima vládla, žila na okraji dediny malá jedlička so svojimi priateľmi stromčekmi. Ale jedlička nebola šťastná. Každý rok, keď už vládla predvianočná nálada, obyvatelia dediny obliekli svoje okolie do sviatočných šiat. Každá brána bola ozdobená girlandami, domy svetielkami a stromčeky v dedine mali krásne vianočné ozdoby. Každý rok sa takto ozdobilo všetko, okrem malej jedličky. Jedlička každý rok čakala ľudí z dediny, ktorí ju mali vyzdobiť, ale márne. Jedlička bola smutná, lebo každý stromček okrem nej mal navešané vianočné ozdoby. Deň pred Vianocami sa deti hrali v snehu neďaleko jedličky. Deti zbadali smutnú jedličku a rozutekali sa domov priniesť nejaké ozdoby. Priniesli ozdoby, gule a mašličky. Odvtedy bola jedlička šťastná, lebo na ňu nikto nezabudol a každý rok ju pekne deti vyzdobili. Kristián Búš, 4.A

PRVÉ VIANOCE PRE ZVIERATKÁ

Jedného dňa sa zvieratká zhovárali, že by chceli zažiť Vianoce, lebo ich ešte nezažili. Srnka Lily sa pýtala kamarátky Zoe, prečo jej vidí smútok na tvári. Zoe bola smutná, lebo ešte nezažila Vianoce. Išli sa hrať a Lily dúfala, že ich to rozveselí. Vyšli von a uvideli sneh. „Pozri Lily, vonku je sneh! Pod' rýchlo! Pozri, aký pekný snehuliak!“ Zrazu uvideli pána Félix a rýchlo sa schovali, lebo pán Félix bol zlý. No tentokrát niesol vianočnú jedličku. Všetky zvieratká sa pozerali, čo to robí. Pán Félix vedel, že zvieratká sa trápili a trpeli, keď im robil zle. Tak si uvedomil, že to nie je dobrý pocit a chcel zvieratká potešiť tým, že im pripraví Vianoce. Zvieratká sa prekvapene pozerali. Pán Felix im na ten stromček zavesil: mrkvičky, jablká, slamu, ... Opravil im aj krmidlo. Zvieratká boli nadšené. Vyplnil sa im ich sen. A Félix sa stal dobrým človekom. Toto boli tie najlepšie Vianoce. Gréta Cigánová, 4.C

O ANDULKE MII A JEJ PRVÝCH VIANOCIACH

Jedného dňa si dve dievčatká, Hanka a Zinka, chceli kúpiť andulku. A ako povedali, tak aj urobili. Kúpili si andulku. Keď prišli domov, Hanka sa pýtala Zinky, aké jej dajú meno. Zinka hovorí: „Ja neviem.“ Hanka odpovedá: „Mám skvelé meno pre andulku. Bude sa volať Mia.“ A už sa jej prihovárajú. „No, Mia. Zajtra sú Vianoce. Tvoje prvé Vianoce u nás. Ja sa tak teším,“ hovorí Hanka. Na druhý deň, keď sa Hanka prebudila, skríkla. „Ja som vstala prvá.“ Potom pozrela na Miu a povedala. „Prepáč, Mia. Ty si vstala prvá a ja až druhá. Ešte treba zobudiť Zinku. Tá sa tak ľahko nezobudí. Ale mám nápad. Natočím budík a ... čo sa stane?“ Crrrnn!!! Crrrnn!!!

„Čo sa stalo? Už je ráno? Čo je za deň?“ pýta sa Zinka.

„Áno, Zinka. Sú Vianoce!“ odpovedá Hanka.

„Fakt? Musíme ísť ozdobiť stromček,“ teší sa Zinka.

A čo povedali, to aj urobili a ozdobili stromček. Ani sa nenazdali a bol večer. Išli von a zapálili prskavky. Keď sa vrátili, našli rozsvietený stromček. Pozreli sa pod stromček a tam našli darčeky. Ale to nebolo všetko. Darček dostala aj Mia.

Mirka Chňapková, 3.B

VYPOČÍTAJ PRÍKLADY A PÍSMENO, KTORÉ JE ZA NÍM, NAPIŠ DO TABUĽKY.

1	4	10	2	6	8	7

$5 + 5 = \quad \mathbf{A}$

$0 + 1 = \quad \mathbf{V}$

$5 + 3 = \quad \mathbf{C}$

$2 + 2 = \quad \mathbf{I}$

$3 + 3 = \quad \mathbf{O}$

$1 + 1 = \quad \mathbf{N}$

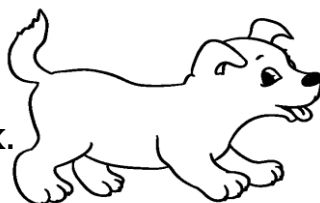
$3 + 4 = \quad \mathbf{E}$

Oliverko Kušš, 4.D

PSÍK MAX

Bol raz jeden psík a volal sa Max.

Keď sa zobudil, uvidel, že všade okolo neho je sneh. Chytro šiel po rukavice, šál a lopatu, aby postavil snehuliaka. Vyšiel von z búdy a začal ho robiť. Šiel do kriačín pre paličky, ktoré mali byť ruky snehuliaka... a čo nevidí – veď sú to sane! Max ich rýchlo vymotal z konárov, dokončil snehuliaka a hej sa na kopec! To bola veru zábava!

A tak Max postavil snehuliaka, našiel sane a sánkoval sa.

Jakub Lidik, 3.B

O ZLATEJ RYBKE

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden rybár Janko. Jedného dňa sa Janko vydal na ryby.

Keď tam už bol dve - tri hodiny, zrazu zbadal, že sa mu udica hýbala ako blesk. Vytiahol rybku a neveril vlastným očiam. Rybka v jeho náručí bola zlatá.

Rybka mu povedala: „Splním ti tri želania.“

A Janko odpovedal: „Moje prvé želanie je, aby moja žena Kristína mala bábo. Moje druhé želanie je, aby bývala v krásnom dome. A tretie želanie je pre mňa. Želal by som si mať palác.“

Keď Janko prišiel domov, vidí, že Kristína porodila, že jeho dom sa premenil na hotel. A uvidel aj jeho palác, ktorý bol ako dva hotely.

V tom okamihu rybka zmizla.

A Janko a Kristína žili šťastne až do smrti. Lily Lenčేశ, 3.E

PSÍČEK

Zasnil sa mi taký sníček,
že ma v noci navštívil psíček.

A ten psíček meno mal,
volali ho malý Bal.

Pet'ka Révayová, 2.B

OPUSTENÉ MAČIATKO

Raz sa jedno malé mača opustené túlalo hore – dolu.
Nemalo svoj domov. Blúdilo samé po hore. Bolo veľmi
smutné. No stretlo vlčiu rodinu. Vlčia rodina ju prijala do
rodiny. Správali sa k nej veľmi pekne a vychovávali ju ako
svoje vlastné dieťa.

Mačiatko tak našlo rodinu a nebolo samo.

Sofia Svitačová, 3.C

ROZPRÁVKA O LÍŠTIČKE

Jednej tmavej noci, keď sa hviezdy nie a nie ukázať, v ďalekom svete,
v jednom hustom lese, zjavilo sa svetlo.

To si svojimi priehľadnými, svietiacimi krídlami svietila na tmavú cestu víla.
Všetky zvieratká ju volali jednoducho – Amy. Amy sa raz stretla s líštičkou
Vivkou. Tá za ňou prišla s prosbou. Líštička Vivka prosila o to, aby bola
ryšavá, lebo bola biela. Víla Amy jej splnila jej prianie. Vivka sa veľmi potešila,
poďakovala jej a spokojne odkráčala.

Víla Amy jej ešte spravila prekvapenie. Darovala jej na krk zvonček
a rozprávky je koniec.

VTÁČIK

Letí vtáčik ponad vláčik.

Zrazu prišiel veľký mrak,

ktorý prikryl vlak.

Viktória Szölösyová, 2.B

Valentína Filipčíková, 4.A

VIANOČNÁ POHROMA

Žil raz jeden sob a mal meno Martin. O dva dni mali byť Vianoce. Sobík išiel s mamou do lesa nazbierať šišky na stromček. „Mami, môžem sa ísť pozrieť tam do kríkov,“ spýtal sa sobík Martin. „Dobre, ale nechod’ ďaleko!“ povedala mama. Martin sa vybral hlbšie do lesa. „Pod’me, už som našla dokonalú výzdobu,“ povedala mama. Ale sobík Martin bol už niekde dávno zatúlaný. Mama ho hľadala, ale nenašla. Sobík vôbec nevedel, že sa stratil a uvedomil si to neskôr. Zotmelo sa a musel prenocovať v lese. Ráno sobík hľadal cestu domov. V diaľke zbadal ďalšieho soba. Bola to jeho kamarátka Elizabet a pomohla mu nájsť cestu domov.

Alicka Glosová, 3.B

O JULIANKE A MIKULÁŠOVI

Bola sobota a Julianka práve vstala z postele. Prišla do kuchyne a mamina jej zaželala dobré ráno. „Dobré ráno! Pod’ si dať chlebík, čo som ti pripravila.“ Julianka poďakovala a s chuťou sa najedla. Neskôr si umyla zuby a pri tom jej napadlo, že je 5. decembra a zajtra je šiesteho a to znamená, že je Mikuláš. Julianka sa tešila a začala od radosti kričať. Tak nahlas kričala, že zobudila tatina, sestru Bašku, aj malú sestru Lili, ktorá z toho začala plakať. Julianka chcela veľmi vidieť Mikuláša. Pomyslela si, že sa stačí na to len vystrojiť. Išla tajne do komory. Zobrala si: lano, škatuľu, čelovku, keksíky a mlieko. Pripravila pascu na Mikuláša. Skontrolovala, či je lano správne pripevnené o škatuľu a keksíky s mliekom pod ňou. Sadla si a čakala a čakala. Už boli dve hodiny v noci a Mikuláš neprišiel. Povedala si, že len na chvíľku zavrie oči. Zobudila sa až na svitaní. Bola sklamaná, že zaspala. Pri dverách do záhrady ju čakal adventný kalendár, ale žiadne sladkosti. Pozrela do topánok, ale ani tam nič nebolo. Strčila ruku hlbšie a tam bol papierik, na ktorom bolo napísané: HĽADAJ SLADKOSTI! A podpis Mikuláša. Nechápaná, či sú tie sladkosti na jednom mieste alebo na viacerých miestach. Išla do izby a zrazu sa na niečom šmykla. Bola to sladkosť. Pochopila a začala chodiť z izby do izby a hľadať sladkosti. Julianka síce nevidela Mikuláša, ale zažila perfektnú zábavu.

Ema Štefaničková, 4.C

SLEČNA LÍZATKOVÁ

Slečna Lízatková je dievča. Má 12 rokov a je veľmi zvedavá. Žije vo svete víl. Vianoce sú aj v tomto svete už o chvíľu. So svojou sestrou Lili už vyzdobili stromček a tešili sa na Vianoce. Deň pred Vianocami však slečna Lízatková, ktorej hovorili aj Ema, utiekla do sveta ľudí. Veľmi sa jej tam páčilo. Až tak veľmi, že oznámila kráľovnej víl, že zostane vo svete ľudí. A tak tam pani Lízatková ostala a Vianoce oslavovala spolu s ľuďmi tam.

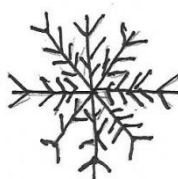
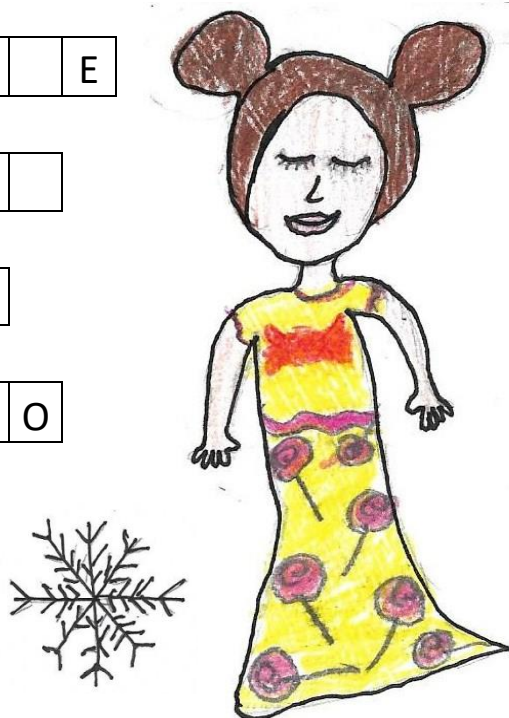
Saška Frečková, 4.D

ČO TI VYJDE V TAJNIČKE?

1.		I	A				E
2.	I		L				
3.	D			Č		K	
4.	S			H			
5.	R		D		N		
6.	S		E			L	
				C			
7.	J		Ž			K	O

1. Aký deň je 24.12.?
2. Čo deti stavajú okrem snehuliakov?
3. Čo dostávame pod stromček?
4. Čo padá v zime z neba?
5. Kto má byť spolu na Vianoce?
6. Snehuliak v množnom čísle?
7. Kto nám dáva darčeky na Vianoce?

Mia Geršlová, 4.A

DECEMBROVÝ PRÍBEH

Ráno idem oblečený,
a veľmi som zateplený.
Idem, idem von,
snehuliak je za domom.

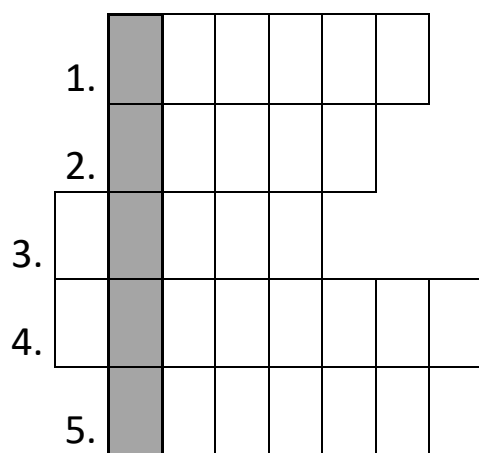
sviečka svieti nad hromom.
Stromček je už postavený.
Pohodu už teraz mám,
kalendár si otváram.

Vianoce sú za rohom,

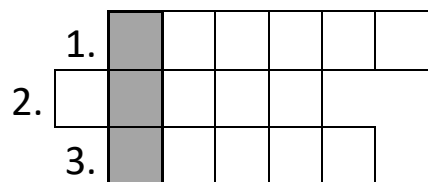
Adam Macura a Matúš Sládečka, 3.A

ŠPORTOVINY nám pripravili deti z 2. D

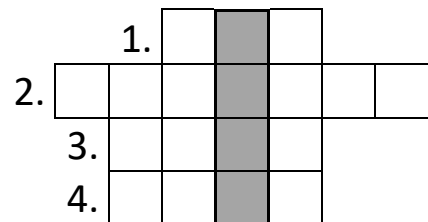
Hanka Pechová, 2.D

1. Rýchly beh
2. Cvičenie, hýbanie
3. Hádzate to
4. Časť tréningu, zahrievanie
5. Hodina, na ktorej cvičíme

Nikolas Horník, 2.D

1. Rovnováha
2. Pretekár v behu
3. Zimný šport

Laura Dérerová, 2.D

1. Orgán sluchu
2. Malý potok
3. Ničí kov
4. Zmysel videnia

PREČO RADI ŠPORTUJEME? LEBO...

20	16	14	12	18

P... $5 - 5 =$

15	13

U... $10 - 5 =$

11	5	0	1	2
				!

S... $10 + 1 =$

E... $20 - 7 =$

T... $14 + 4 =$

Š... $10 + 10 =$

O... $10 + 4 =$

J... $11 + 4 =$

P... $12 + 4 =$

E... $5 - 4 =$

R... $3 - 1 =$

R... $10 + 2 =$

Eliška Löbbová, 2.D

KVIETOK

Kvitne kvietok, kvitne v lete,
ako púčik kvitne pekne.

Lúka plná kvetov vonia pekne,
motýľ z toho opäť vzlietne.

Radosť z toho mám,
keď sa na to pozerám.

Lili Brezinová, 2.B

VIANOČNÝ STROMČEK, KTORÝ ZAČAL CHODIŤ

V malom domčeku na vidieku rodinka ozdobovala stromček. Zrazu sa stromček začal chichotať. Dievčatko, ktoré práve vešalo ozdobu na konárik, sa zľaklo. Stromček sa potom začal hýbať. Dievčatko bežalo za rodičmi, lebo sa bálo. Stromček bežal za ňou, lebo sa chcel hrať. Keď dobehla za rodičmi, spýtali sa jej, čo sa deje. Dievčatko im povedalo, čo sa stalo, ako vešalo ozdobu a ako začal stromček rozprávať a utekať za ňou. Stromček všetko ticho počúval za stenou. Potom vbehol do kuchyne, kde boli rodičia. Dievčatko začalo kričať. Aáááá! Rodičia povedali, nech nepanikári. Tatino pristúpil bližšie a povedal: „Je to náš nový kamarát!“ Stromček sa veľmi potešil. Celá rodina so stromčekom išli do obývačky, sadli si na gauč a počkali, kým bude tma. Potom išli von a od nového kamoša dostali veľa darčiekov.

ZDRAVÉ STRAVOVANIE

Zdravá strava je tá pravá,
pre každého je vždy zdravá.

Janko Hraško stále papá,
sladké veci vyjedáva.

Zdravé veci stvorené,
od prírody zrodené.

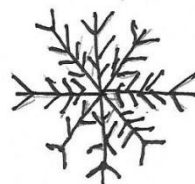

Hrušky, slivky, jahody,
musíme zjesť na tony.

Citrón, cesnak, cibuľa,
oči nám z nich vygúľa.

Už sa s vami lúčime,
na cesty si ideme.

Kiara Červenáková a MartinBakoš, 4.C

V ŠKOLE JE SUPER. A ČO SA NÁM NAJVIAC PÁČI?

N...10 : 2 =

D...10 : 1 =

E...18 : 2 =

I...12 : 4 =

L...12 : 2 =

J...14 : 2 =

P...16 : 2 =

A...2 : 1 =

K...16 : 4 =

C...2 . 8 =

Sára Bútorová, 3.C

10	9	6	9	5	3	9

7	9

8	9	16	4	2

MOJA LIA

V dedinke Vianočná, v drevenom domčeku, bývalo deväťročné dievčatko Erika. Každé ráno sa zobudila na to, že je vonku sneh. Hovorila si, že sa už blíži december a ona ešte nemá vianočný zoznam. No jedno ráno začala písať: psík a hodinky. Keď to dopísala, vyliezla po malom rebríku až na zaprášenú povalu. Poobzerala sa po škatuliach s vianočnou výzdobou. Potom ju zniesla dolu a zavolať svoju malú sestru. Začali spolu vyzdobať dom. A tak našli zvláštneho škriatka. Myslela, že je umelý a chcela ho zavesiť na stromček. Pošepkala mu svoje želanie a dúfala, že jej ich tento škriatok splní. V tom sa jej zazdalo, že sa škriatok pohol. Veľmi sa zľakla a vykrikla. AÁÁÁ! Utekala do svojej izby a tam zaspala. Ráno sa zobudila a utekala za maminou. „Mami, mami, už sú tu Vianoce!“ Deň jej išiel pomaly. Keď nastal večer, Erika išla rozbaľovať darčeky. Erika si otvorila prvý darček, ktorý jej podala sestra Lili. Zostala sklamaná, lebo tam nebol psík, ale psí svetrík akurát pre čivavy. Potom otvorila ďalší a z neho na Eriku vyskočila malinká čivava. Erika sa veľmi tešila a čivave dala meno Lia.

Alica Bod'o, 4.D

NAŠA TRIEDA 4.B

Naša trieda 4.B,

suprová je, čoby nie.

Chlapci karty zbierajú,
učiteľku s nimi hnevajú.

Dievčatá si spievajú,

aj keď karty nemajú.

Ebi stále rozpráva,
diktáty vraj neznáša.

Richard veľký športovec,
je to predsa jasná vec.

Riško kričí nám,
spodobovanie tam nemám!

Jakub, neprestaneš!

Naháňania bolo dosť,
dbaj o svoju bezpečnosť.

Jakub, to je hlava,
matiku len tak váľa.

Telocvik má veľmi rád,
šport je jeho kamarát.

Nina, Eli, Ebigaile,
to sú naše čítačky,
zaslúžia si jedničky.

Peter stále ticho je,

čo sa to s ním vlastne deje?

Čítanie ho nebaví,
kartičkami sa zabaví.

Nina stále rozpráva,

Melise vraj pomáha.

Na hodinu učka beží,
Peťo sa už z toho ježí.

Maxík, Nancy opisujú
a takto sa zabávajú.

Sofi, Ebi to isté!

Je to viac ako isté.

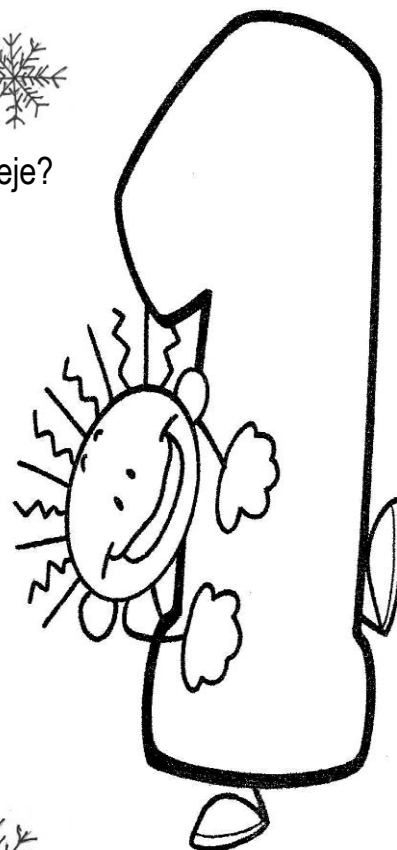
Meliska a Dominik,
nevyrovná sa im nik.

Nezmysly, tie poznáme,
mýlky občas dávame.

Ale my sa nedáme,
učiť sa utekáme!

Matúš v prvej lavici sedí,
dáva pozor,
čo Dominik robí.

Sebastián sa zdravo stravuje,
uhorku si pripravuje.

Naša trieda super má sa,
do školy v prírode
chystá sa.

Cez prestávky je
sranda,
veď sme jedna
veľká banda!

A my všetci vspolok,
želáme vám
krásny

Nový rok!

4.B trieda

VIANOČNÁ NÁVŠTEVA

Kedysi bol jeden dom. Ten dom bol v lese. Bolo v ňom vždy veselo. Bývali tam mamka Dominika, ocko Matias a deti Andrej a Tomáš. Milovali Vianoce. Celý rok sa chystali na tieto sviatky.

Mamka Dominika upratala celý dom a upiekla vianočné koláče. Ocko Matias priniesol stromček a vyčistil krb. Chalani vyzdobili stromček a pomáhali mamke – vylizovať hrnce. Komora sa plnila dobrotami. 23.12. padli unavení do postele. V noci dom ožil. Mihali sa tiene, blikali svetielka. Zrazu ostalo ticho. Ráno sa mamka zobudila prvá. Chcela urobiť teplú kávu, kakao a chlebík. Keď prišla do kuchyne, oči jej vyleteli z jamiek. Stromček zvalený, gule porozbíjané, salónky vyjedené. Dvere do komory otvorené, koláče rozhádzané, kapustnica rozliata, klobásy preč. Mamka zalomila ruky. Kričala, že je to zlý sen. Vianočná nálada zmizla. Všetci pribehli dole. Tomáš plakal, že je po Vianociach. Mamička sa usmiala a začala upratovať. Znovu. Ockovi to nedalo. Obliekol si bundu a sledoval stopy. Tie smerovali do lesa. Pre istotu si zobral palicu. Zrazu stopy zmizli. Pozerá , pozerá a vidí medvedí brloh. Fúúú, to bolo šťastie. Zobudený, hladný medveď. To nie je sranda. Utekal to domov všetkým povedať. Medzitým robili doma čo sa dalo. Stavali stromček, zbierali koláče, ... ocko prišiel domov a povedal, čo videl. Všetci si vydýchli, že sa nikomu nič nestalo.

Zotmelo sa a objavili sa hviezdy. Tomáš videl jednu padať a chcel vykriknúť želanie. Pst. Povedala mamka. V dedine začali hodiny odbíjať šesť hodín. Vianoce boli zachránené a Tomášovi sa splnilo želanie.

Teo Peciar, 3.B

**PREKRÁSNE VIANOCE A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK VÁM
ŽELAJÚ VŠETCI PEDAGOGICKÍ PRACOVNÍCI
A REDAKČNÁ RADA: Mgr. L. Kadáková a Mgr. J. Mičíková**